

LEON CHOMCZYK

Warszawa, 26 października 1949 r. Mgr Irena Skonieczna, działając jako członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, przesłuchiwała niżej wymienioną osobę, która zeznała, co następuje:

Imię i nazwisko	Leon Chomczyk
Data i miejsce urodzenia	2 października 1906 r., Piaski, pow. Piotrków Trybunalski
Imiona rodziców	Antoni i Teofila z d. Gruszczyńska
Zawód ojca	robotnik
Przynależność państwowa i narodowość	polska
Wyznanie	rzymskokatolickie
Wykształcenie	średnie
Zawód	urzędnik
Miejsce zamieszkania	Warszawa, ul. Myśliwiecka 4 m. 2
Karałość	niekarany

Wybuch powstania warszawskiego zastał mnie na terenie Stadionu WP przy ul. Myśliwieckiej 4. W pierwszy dzień powstania, 1 sierpnia 1944, na terenie stadionu przy ul. Łazienkowskiej zginęło trzech powstańców i jeden Niemiec, poza tym tego dnia kula trafiła mężczyznę, który przechodził ul. Myśliwiecką w stronę Łazienek. Po około dwu tygodniach zwłoki poległych pochowaliśmy pod przymusem Niemców w miejscu, gdzie padły. Innych zwłok na naszym terenie ani w pobliżu nie grzebałem. Przebywałem na terenie stadionu do pierwszych dni września, następnie całą ludność polską z tego terenu Niemcy przeprowadzili na drugą stronę kanału do koszar SS. Tu przebywałem do około 14 września, a następnie zostaliśmy wyprowadzeni poza miasto, do Reguł.

Przez cały czas pobytu mego na stadionie nie słyszałem o żadnej egzekucji na tym terenie.

Po powrocie do Warszawy, w 1945 roku wiosną, widziałem koło kanału jedną, a na rogu ul. Czerniakowskiej i Łazienkowskiej drugą mogiłę. Słyszałem, że mieściły one w sobie zwłoki Polaków, zbierane po ulicach. W mogile przy kanale znajdowały się także zwłoki trzech Ukraińców, poległych przy budowaniu barykad.

Zdaje się, że ekshumację na tym terenie przeprowadził Miejski Zakład Pogrzebowy wiosną 1945 roku.

Na tym protokół zakończono i odczytano.